

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell

Aquesta casa és una ruïna

LA TRAMA: Eva i Samuel són parella en proves. Ell va del poble a Madrid, ella toca el violó en una orquestra clàssica i confessa estar en estat. Mentre intenta aclarir-se, Samuel va de fotògraf a una revista popular poblada de *freakies*: una redactora de successos, agressiva *femme fatale*; un crític de cinema, cec a base de palles; un cronista esportiu "diablo cojuelo" fatxenda; un crític musical penjat de la família, cantautor frustrat; un especialista en economia de passat marxista. L'Eva i Samuel passaran la prova?

LA PEL·LÍCULA: David Trueba (Madrid, 1969) és hàbil, làbil i superficial que va profund. És el problema de gent que gasta enginy verbal. "No quiero pasar por demasiado original ni demasiado inteligente, sino reflejar la vida que veo i lo que pienso del fragmento de tiempo que se nos ha concedido". No pateixi: ni resulta original ni intel·ligent—a tot estirar, espavilat-. La comèdia vol descriure els neguits d'homes i dones entre els trenta i el quaranta anys. Les pors a comprometre's i a acceptar el fracàs. Uns van, altres vénen. Però si allò que es veu a la vida és el que reflecteix a la pel·lícula, Trueba és més cec que l'Echanove pseudocrític de cinema. O dit diàfana: Trueba és a la comèdia urbana allò que

l'hamburguesa a la cuina d'autor. Un guió farcit de tòpics i situacions d'astracanada maliciosa i lacrimògena, (des)dibuixa una caterva de personatges primaris a base de frases cíniques que no arriben ni a Òscar Wilde ni a Bukowski.

És un dels déficits dels cineastes hispànics: la incapacitat de fer bé la part de feina que els correspon com a inventors de vides, confiant que el (sofert) públic aportarà el noranta per cent que ells no saben fer. Que li ho preguntin a

l'Almodóvar de *Volver!* I si el guió és un colador, el treball d'actors i actrius certifica el desgavell. Junts a Pilar López de Ayala i Ariadna Gil—en una de les millors actuacions que li hem vist—d'afinada execució en dones oposades però complementàries, ens toquem amb Sanz, Echanove, Javivi que, sobreactuats, semblen escapats d'una pel·lícula Ozores anys 60.

LA FRASE: "Un no sap en què quedar-se amb els directors d'avui en dia". És la reflexió desconcertada del cec crític de cinema Echanove. Pel que respecta a David Trueba, la qüestió no és cap problema: no cal quedar-se amb res.

LA RECOMANACIÓ: Com a penitència per aquells que s'ho van passar pseudorepublicà amb els inefables soldats aquells.

Bienvenido a casa

Director: David Trueba. Intèrprets: Pilar López de Ayala, Alejo Sauras, Ariadna Gil, Juan Echanove. Espanya, 206. 116 minuts. Lauren.